

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 422/08-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. H. K., K., ktorou namietala porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru K. v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OUJP-1392/10-K2-2001, postupom Okresnej prokuratúry Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 221/2003, postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach vo veci vedenej pod č. k. KPt 1518/06-7, postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 276/01 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v neoznačenom konaní a takto

rozhodol:

Sťažnosť Ing. H. K. odmieta.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. októbra 2008 doručená sťažnosť Ing. H. K., K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv a ľudských práv a základných slobôd podľa čl. 2 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a 3, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v trestnom konaní vedenom na Úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru K. (ďalej aj „vyšetrovateľ“) pod sp. zn. ČVS: OUJP-1392/10-K2-2001, postupom Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 221/2003, postupom Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod č. k. KPt 1518/06-7, postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 276/01 a neoznačeným konaním Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľka uviedla, že ako zamestnankyňa spoločnosti F., s. r. o. , podnikajúcej v priestoroch úpadcu K., s. r. o. v konkurze, na základe nájomnej zmluvy so správkyňou konkurznej podstaty úpadcu mala v prenajatých priestoroch svojho zamestnávateľa svoj majetok osobnej aj podnikateľskej povahy. Ďalej uviedla:

«V septembri 2000 správkyňa KP úpadcu nájomnú zmluvu vypovedala a dňa 5. 10. 2000 došlo k zápisničnému odovzdaniu prenajatého majetku spoločnosťou F. s. r. o., správkyňi. Sťažovateľka nestihla vo výpovednej lehote svoj majetok vypratať. Uvedeného dňa (5. 10. 2000) správkyňa odmietla sťažovateľke umožniť vypratanie jej majetku a pod hrozbou bezprostredného použitia ozbrojenej sily, ju donútila priestory so svojim majetkom opustiť a sťažovateľkinho majetku sa bez existencie právneho titulu takýmto silovým spôsobom zmocnila.

Podaním zo dňa 13.11.2000 sťažovateľka vyzvala správkyňu, aby jej umožnila vypratanie kancelárskeho nábytku v jej vlastníctve a o tejto skutočnosti vyrozumela priepisom aj konkurzný súd.

Správkyňa odpovedala podaním zo dňa 15.11.2000, v ktorom sťažovateľke oznámila zapísanie tejto časti jej majetku do KP úpadcu podľa §19 ZKV.

Ďalším podaním zo dňa 10.1.2001 správkyňa vyzvala sťažovateľku na uplatnenie vlastníckeho práva k jej majetku, ktorý jej dňa 5.10.2000 odňala z držby.

Oznámením zo dňa 12.2.2001 oznámila správkyňa sťažovateľke zapísanie aj zostávajúcej časti jej odňatého majetku do KP úpadcu podľa §19 ZKV.

Podaním zo dňa 25.2.2001 sa sťažovateľka obrátila postupom podľa §12 ZKV na konkurzný súd so žiadosťou o usmernenie správkyne k vydaniu jej odňatého majetku.

Konkurzný súd žiadosti o usmernenie správkyne nevyhovel a reagoval výzvou zo dňa 28.2.2001 na podanie vylučovacej žaloby. Táto výzva sa netýkala všetkých vecí odňatých sťažovateľke správkyňou, ale len položiek kamennej povahy.

Sťažovateľka vylučovaciu žalobu v lehote stanovenej súdom, podala (Krajský súd Košice, č. k. 15Cb 276/01).

Rozsudkom zo dňa 1.7.2008, č.k. 15Cb/276/2001-210, nezávislý súd konanie v rozsahu nábytku prerušil, v rozsahu predajného stánku žalobe vyhovel a v zostávajúcom rozsahu žalobu zamietol. Zamietnutie žaloby v príslušnom rozsahu súd odôvodnil tou skutočnosťou, že predmetné veci správkyňa z toho či oného dôvodu, nemá v držbe.

Toto rozhodnutie prvostupňového súdu napadla správkyňa odvolaním zo dňa 19.8.2008...

Na základe výzvy súdu zo dňa 26.8.2008, sa sťažovateľka k podanému odvolaniu, prostredníctvom svojho splnomocnenca/príkazníka, vyjadrila...

Sťažovateľka sa ochrany svojich porušených práv domáhala aj u orgánov činných v trestnom konaní. Skutkový stav vo vzťahu k týmto orgánom, je detailne vydokladovaný v spise Ústavného súdu SR, č.k. I. ÚS 158/05, a to až po deň 18.7.2005.

Uznesením zo dňa 31.3.2006, ČVS: ORP-1392/10-K2-2001 Fl, vyšetrovateľ PZ trestné stíhanie vo veci krádeže majetku sťažovateľky zastavil.

Doručené uznesenie napadla sťažovateľka v zákonnej lehote sťažnosťou zo dňa 29.4.2006.

Uznesením zo dňa 15.5.2006, Okresná prokuratúra Košice II sťažnosť zamietla ako nedôvodnú (1 Pv 221/2003-259, pozn.). Podstata odôvodnenia tohto uznesenia spočíva v tom, že nakoľko sa jednoznačne nepreukázalo, že by sa JUDr. S. dopustila trestného činu krádeže, tak k trestnému činu krádeže vôbec nedošlo a trestné stíhanie vo veci, bolo potrebné zastaviť.

Dňa 24.5.2006 sa sťažovateľka obrátila... a na Krajskú prokuratúru Košice s podnetom - preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí, súvisiacich so zastavením trestného stíhania vo veci krádeže jej majetku.

Na podnet reagovala Krajská prokuratúra Košice, podaním zo dňa 11.8.2006 (KPt 1518/06-7, pozn.). Okrem obecných formalít, sa prokuratúra v odpovedi na podnet nevenovala ani jedinej z vznesených námietok a namiesto vecnej argumentácie sa uchýlila k logickému klamú „argumentom ad hominem“, kedy namiesto hodnotenia argumentov napadla argumentujúcu osobu a aj to za použitia ďalšieho logického klamu, ktorým prokurátor odviezol pozornosť od merita veci...

Sťažovateľka namieta porušenie:

- 1. svojho práva zakotveného v čl. 2(2) Ústavy SR (v súvislosti s priamym porušením jej základných práv, ľudských práv a základných slobôd)...*
- 2. svojho práva zakotveného v čl. 20(1) Ústavy SR...*
- 3. svojho práva zakotveného v čl. 20(3) Ústavy SR...*
- 4. svojho práva zakotveného v čl. 46 (1) Ústavy SR...*
- 5. svojho práva zaručeného čl. 149 Ústavy SR (v súvislosti s priamym porušením základných práv, ľudských práv a základných slobôd sťažovateľky)...*

6. svojho práva zakotveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...,
7. svojho práva zakotveného v čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý zabezpečuje právo na účinné opravné prostriedky...,
8. svojho práva zakotveného v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...,

Ako fyzická osoba bez právnického vzdelania sa necítim byť schopná jednotlivé porušenia mojich základných práv, ľudských práv a základných slobôd priradiť vyššie uvedeným konkrétnym právam chráneným Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žiadam preto ústavný súd, aby toto doplnenie sťažnosti umožnil vykonať prostredníctvom advokáta, o ktorého ustanovenie Súd žiadam, ak mi ho Súd ustanoví.

Preto iba v komprimovanej forme uvádzam:

- *svoj majetok som užívala v dobrej viere, že sa skutočne jedná o môj majetok;*
- *po právnom spochybnení môjho vlastníctva, postupom podľa §19 ZKV, som svoje ohrozené práva bránila postupom stanoveným zákonom;*
- *vo vylučovacej žalobe som neuspela, avšak nie pre nepreukázanie môjho vlastníctva k veciam so spochybneným vlastníctvom, ale preto, že osoba, ktorá sa môjho vlastníctva zmocnila, ho v čase rozhodovania súdu o tejto otázke, už vo vlastníctve nemala, ako aj z dôvodu, že tento majetok nebol do súpisu KP úpadcu nikdy zapísaný a napriek tomu bol správkyňou pred rozhodnutím nezávislého súdu vo veci vylučovacej žaloby, predaný; alebo ináč povedané, pred rozhodnutím súdu o vylučovacej žalobe ho správkyňa, ako dôkazový prostriedok svedčiaci v môj prospech a proti nej, zlikvidovala;*
- *o svoj majetok som bola definitívne a nevratne pripravená postupom, realizovaným pod dozorom a v réžii konkurzného súdu;*
- *pri ohrození svojho vlastníctva som sa obrátila so žiadosťou o poskytnutie ochrany môjmu napadnutému vlastníctvu k monopolnému poskytovateľovi*

- takejto ochrany - k štátu, reprezentovaného jeho súdnym orgánom. Tento mi ochranu vlastníctva neposkytol;*
- *zdôrazňujem, že vylučovacou žalobou som sa nedomáhala zaplataenia ceny mojich vecí, ale domáhala som sa ochrany vlastníctva, ktorá mi nebola poskytnutá;*
  - *pre ochranu svojich práv som využila aj postup podľa Trestného poriadku a Zákona o prokuratúre, nakoľko aj tieto orgány sú spôsobilé a povinné ochranu vlastníctva napadnutého špecifickým spôsobom, poskytovať;*
  - *napriek tomu, že môj majetok mi bol násilím, formou ozbrojeného útoku odňatý za pokojného stavu, so spornými otázkami riešiteľnými v súdnom konaní, orgány činné v trestnom konaní ochranu môjmu vlastníctvu neposkytli;*
  - *keď som po začatí trestného stíhania vo veci krádeže požiadala orgány činné v trestnom konaní, aby môj majetok zaistili a odňali ho z držby útočníkovi, ktorý sa ho nezákonne zmocnil, túto moju opakovanú žiadosť ignorovali a pripustili vznik dnešného stavu, že tento majetok už nejestvuje.*
  - *Využitie opravných prostriedkov, tam kde bolo možné predpokladať ich účinnosť a efektivitu, sa minulo účinku.*

Rozsudok súdu vo veci vylučovacej žaloby (15 Cb/276/2001-210, pozn.), bol sťažovateľke doručený dňa 5.8.2008. Odvolaním bol napadnutý len výrok týkajúci sa predajného stánku. Zvyšná časť rozsudku nadobudla právoplatnosť. Sťažnosť je podaná v zákonnej 2-mesačnej lehote s tým, že sa netýka rozhodnutia súdu vo veci vylúčenia predajného stánku z konkurznej podstaty úpadcu.

Prípadné využitie opravného prostriedku vo forme odvolania proti prvostupňovému rozsudku by nebolo účinné a efektívne, nakoľko dôvod zamietnutia žalobného návrhu spočíva v neexistencii vecí, ktoré mi boli dňa 5.10.2000 násilím odňaté z držby správkyňou konkurznej podstaty úpadcu.

Vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní som nevyžila opravný prostriedok podľa Zákona o prokuratúre (opakovaný podnet) ktorého prípadné využitie je stále možné,

avšak považujem ho rovnako za neúčinný a neefektívny opravný prostriedok. A to predovšetkým z dôvodu, že na orgány činné v trestnom konaní som sa neobrátila preto, aby kohosi obžalovali a zabezpečili jeho odsúdenie, ale preto, aby poskytli ochranu môjmu majetku, o ktorý som bola pripravená silovým útokom, odpovedajúcim aktu lúpeže. Za stavu neexistencie tohto majetku, potvrdeného po prvý krát rozhodnutím prvostupňového súdu vo veci podanej vylučovacej žaloby dňa 1.7.2008, ktoré mi bolo doručené dňa 5.8.2008, už ochranu tohto majetku objektívne zabezpečiť nedokážu. Toto bolo možné len do doby, kým ho mala útočníčka, ktorá sa ho zmocnila, v držbe.»

Sťažovateľka súčasne požiadala, aby ústavný súd ustanovil JUDr. A. T. ako jej právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom, čo odôvodnila nepriaznivou finančnou situáciou.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka sa už skôr sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júla 2005 domáhala vyslovenia porušenia jej základných práv v trestnom konaní vedenom na Úrade justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru K. pod sp. zn. ČVS: OUJP-1392/10-K2-2001 a postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV Gn 3034/03.

Ústavný súd o tejto sťažnosti sťažovateľky rozhodol uznesením sp. zn. I. ÚS 158/05 z 23. augusta 2005. Sťažnosť doručená ústavnému súdu 8. októbra 2008 je v podstate obsahovo rovnaká, týka sa rovnakej veci, t. j. namietaného porušenia rovnakých základných práv garantovaných v ústave, dohovore a dodatkovom protokole, postupom tých istých štátnych orgánov, teda polície a generálnej prokuratúry, vo vzťahu k trestnému oznámeniu z 29. októbra 2001.

Obdobne vo vzťahu k namietanému porušovaniu označených práv postupom okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry v súvislosti s trestným oznámením sťažovateľky z 29. októbra 2001 už ústavný súd konal na základe sťažnosti obchodnej spoločnosti F., s. r. o., K., a rozhodol uznesením č. k. IV. ÚS 69/08-45 z 21. februára 2008 tak, že sťažnosť odmietol.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd v tejto súvislosti skonštatoval, že z hľadiska účastníkov konania, namietaného porušenia základných práv podľa označených článkov ústavy, dohovoru i dodatkového protokolu postupom tých istých štátnych orgánov, vrátane odôvodnenia sťažnosti, ako aj návrhu na rozhodnutie ústavného súdu (tzv. petitu) je sťažnosť

sťažovateľky v podstate totožná so sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júla 2005 a z hľadiska predmetu sťažnosti aj sťažnosťou obchodnej spoločnosti F., s. r. o. K., o ktorých už ústavný súd rozhodol tak, že ich odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd po posúdení obsahu predmetnej sťažnosti dospel k záveru, že sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, bolo ju potrebné v časti, v ktorej boli za porušovateľa základných práv označené orgány činné v trestnom konaní, odmietnuť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 15 Cb 276/2001 z 1. júla 2008 ústavný súd, vychádzajúc z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, konštatuje nedostatok svojej právomoci. Tá je daná iba subsidiárne, nastupuje iba vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. O ochrane práv sťažovateľky, porušenie ktorých namieta, v súvislosti s konaním krajského súdu bude po odvolaní žalovanej (21. augusta 2008) rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedenú zásadu subsidiarity preto nie je v právomoci ústavného súdu preskúmať označené konanie krajského súdu.

K porušovaniu sťažovateľkou označeného čl. 149 ústavy ústavný súd pripomína, že toto ustanovenie vymedzuje právomoc prokuratúry Slovenskej republiky a v tejto časti ústavného textu sa nenachádza žiadne základné právo alebo sloboda. Základné práva a slobody sú upravené v druhej hlave ústavy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie označených základných práv postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Cb 276/2001 po predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľkinej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2008